

1. Referentie

Referentie	Korf, D. J.(2003). Hoe succesvol is HALT? Een beschouwing over recidive. <i>Tijdschrift voor Criminologie</i> , 45, (1), 17-34.
Taal	Nederlands
ISBN	/
Publicatievorm	Tijdschriftartikel

2. Abstract

Aan Halt, een alternatieve manier van reageren op jongeren die zich schuldig hebben gemaakt aan strafbare feiten, ligt geen duidelijke theorie ten grondslag. Hier door is het ook zeer moeilijk om voorspellingen te doen over de effectiviteit. De vraag naar effectiviteit vormt het centrale thema van dit artikel. Aan de hand van vijf studies wordt er nagegaan of er al dan niet geconcludeerd kan worden over de uiteindelijk invloed van Halt op het criminele gedrag van de cliënten. In het artikel worden geen nieuwe onderzoeksresultaten gepresenteerd, maar wordt de recidive besproken van de Halt-clieënten aan de hand van bestaande studies.

3. Trefwoorden

Thema('s)	Politie & justitie
Trefwoord(en)	Alternatieve straffen, delicten, HALT, jeugdcriminaliteit, jeugddelinquentie, recidive, recidivisten

4. Onderzoeker

Opdrachtgever	/
Onderzoeker(s)	Dirk Korf

5. Onderzoeksvraag

Onderzoeksvraag	De centrale vraag is: Leidt Halt tot vermindering van recidive en zo ja in welke mate? Hiervoor vier deelvragen: 1. Hoe wordt recidive in de bestaande studies gedefinieerd en gemeten? 2. Wat wordt er geconcludeerd over de samenhang tussen recidive en het soort delict waarvoor jongeren bij Halt terechtkomen? 3. In hoeverre hangt recidive samen met de persoonskenmerken van de jongeren die bij Halt terechtkomen? 4. In hoeverre laat het design van de bestaande studies causale uitspraken toe over de effectiviteit in termen van recidive?
Hypothesen	/

6. Methode

Onderzoeks-methode	Aan de hand van vijf studies uit de afgelopen twintig jaar (Kruissink en Verwers, Kruissink en Verwers, Dijkman en Moor, Van Veenen, Van Espen) wordt er nagegaan wat er nu wel en niet geconcludeerd kan worden over de uiteindelijke invloed van Halt op het criminele gedrag van de cliëntèle. Als graadmeter wordt recidive genomen.
Onderzochte groep	/
Bereik	Nederland

7. Resultaten

	1. Er is geen uniformiteit in de manier waarop recidive in de vijf studies is onderzocht. Twee studies zijn gebaseerd op zelfrapportage, twee op geregistreerde recidive en een op beide methoden. De zelfgerapporteerde recidive is hoger dan de geregistreerde recidive en de algemene recidive ligt hoger dan de specifieke recidive. 2. De recidive was het laagst onder de cliënten die bij Halt terechtgekomen waren naar aanleiding van vuurwerkkzaken, gevolgd door diefstal, daarna vernieling en vandalisme en tenslotte het hoogst in het geval van geweld en overige delicten. 3. Persoonskenmerken: - <i>Geslachtsverdeling</i> Recidive is bij meisjes veel lager als bij jongens. Meisjes pleegden overwegend vermogensdelicten en jongens naar verhouding vaker vernielingen en vuurwerkdelen. - <i>Opleidingsniveau</i> Hoe lager het opleidingsniveau, hoe hoger de recidive. Halt-clieuten uit het buitengewoon onderwijs en het VBO hebben de hoogste recidive. - <i>Etnische achtergrond</i> Deze zijn niet goed vergelijkbaar. Het verschil tussen autochtonen en allochtonen is dus relatief klein. 4. Er is een probleem wat betreft het gebruik van een controlegroep. In twee studies was dit niet het geval en in de andere studies was er wel een controlegroep maar verschilde deze te erg van de Halt-jongeren. Men heeft wel gevonden dat de recidive het grootst was bij het bureau waar de Halt-medewerker één gesprek hield met de cliënt en die niet persoonlijk begeleidde bij de uitvoering van de opdracht. Daarna volgde het bureau waar de Halt-medewerker twee gesprekken hield met de cliënt, maar die eveneens niet persoonlijk begeleidde bij de uitvoering van de opdracht. Iets lager was de recidive bij het bureau waar de Halt-medewerker twee gesprekken hield met de cliënt en die ook persoonlijk begeleidde bij de uitvoering van de opdracht. De recidive was het laagst bij het bureau waar de Halt-medewerker drie gesprekken hield met de cliënt en die tevens persoonlijk begeleidde bij de uitvoering van de opdracht. 5. Omdat de verschillende studies er uiteenlopende methoden op nahouden zijn de recidivecijfers moeilijk vergelijkbaar.
--	--

8. Publicaties op basis van hetzelfde onderzoek

/

9. Beleidsaanbevelingen

Nee

10. Samenvatting

Halt is een alternatieve manier van reageren op jongeren die zich schuldig hebben gemaakt aan strafbare feiten. Jongeren krijgen bijvoorbeeld de mogelijkheid om de door hen aangerichte schade te herstellen, zonder dat zij worden doorverwezen naar justitie. Halt is één van de belangrijkste penologische vernieuwingen van de afgelopen decennia. Van oorsprong is deze vorm van afdoening vooral bedoeld als pedagogische maatregel, met als voordeel dat de betrokken jongeren gevrijwaard blijven van een strafblad. Voor zover Halt is geëvalueerd, gaat het meestal om zogenaamde procesevaluaties, waarin met name wordt gekeken hoe de procedures in de praktijk functioneren. Procesevaluaties zeggen echter nog niets over de vraag hoe effectief Halt is, of het beoogde resultaat ook bereikt wordt. Aan de hand van studies uit de afgelopen twintig jaar wordt er nagegaan wat er nu wel en niet geconcludeerd kan worden over de uiteindelijke invloed van Halt op het criminele gedrag van de cliënten.

In dit artikel worden geen nieuwe onderzoeksresultaten besproken, maar wel de recidive van Halt-clieuten aan de hand van bestaande studies. De vijf studies worden besproken waarin de recidive van Halt-clieuten is onderzocht en men gaat ook na hoe de recidive is gemeten, wat de samenhang is tussen recidive en het soort delict waarvoor de onderzochte jongeren bij Halt terechtkwamen en wat de samenhang is tussen recidive en persoonskenmerken. Tenslotte wordt ook de causaliteitsvraag beantwoord.

Omdat de verschillende studies er uiteenlopende methoden op na houden zijn de recidivecijfers lastig vergelijkbaar. Toch zijn er enkele algemene conclusies te trekken. Allereerst is er een verband tussen recidive en het type delict waarvoor de jongeren naar Halt worden verwezen. Er blijkt een samenhang te zijn tussen persoonskenmerken en de delicten naar aanleiding waarvan jongeren bij Halt terechtkomen, en anderzijds tussen persoonskenmerken en recidive. Drie persoonskenmerken spelen een rol: Geslachtsverdeling, opleidingsniveau en etnische achtergrond. De onderzoekers hebben ook besloten dat de meest intensieve methode van Halt de laagste recidive heeft.